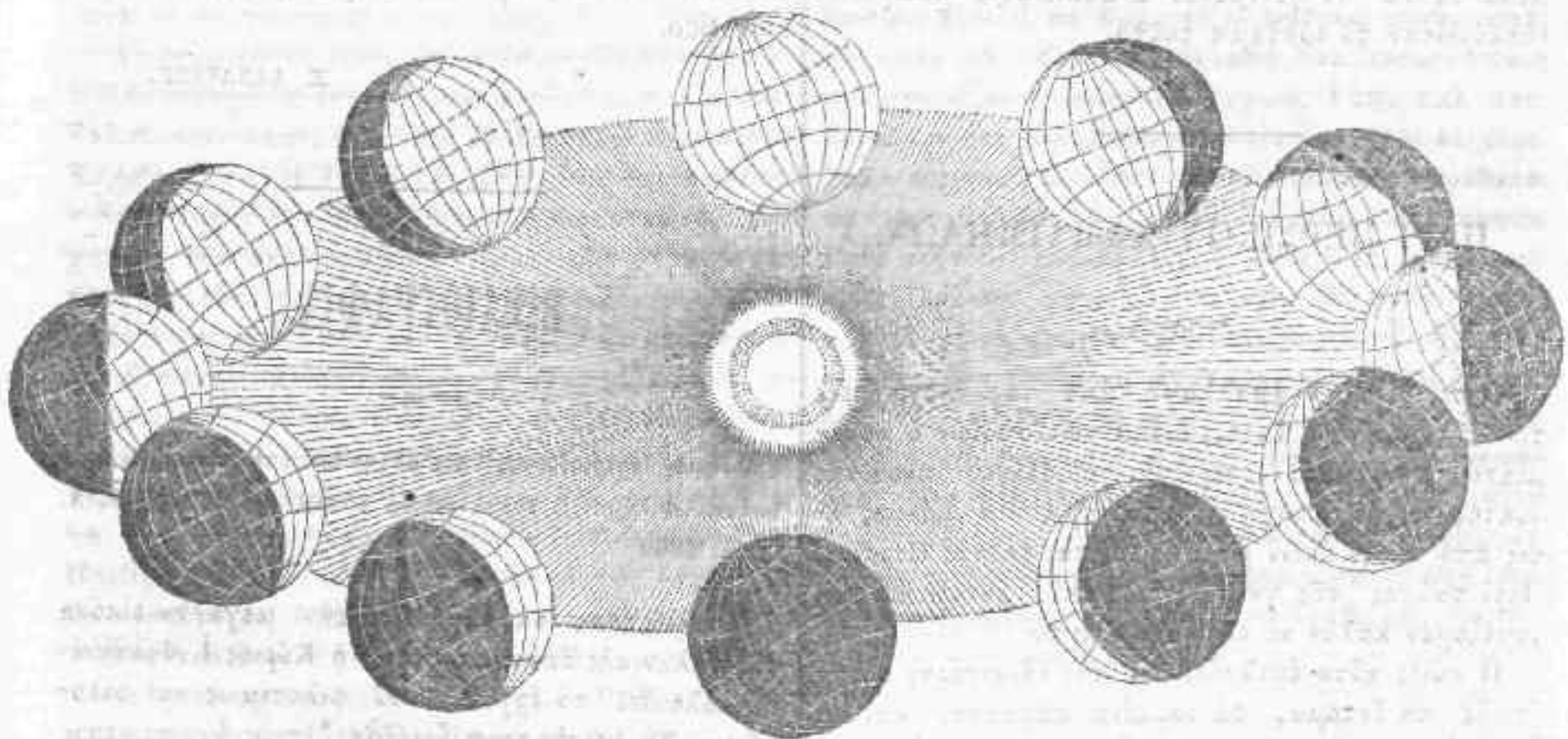

Ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς ἐξογράφει τοὺς κατοίκους τῆς Σπάρτης οὕτως· «Οἱ Σπαρτιάται διαφέρουσι κατὰ τὸ ἀνάστημα καὶ τὰ ἥθη ἀπὸ τῶν γειτόνων τῶν Ἀρκάδων. Ἐνθ' οὗτοι φέρουσι πῆραν καὶ ῥάβδον ποιμενικὴν, καὶ διάγουσι βίον ὅλως ποιμένιον, οἱ τῆς Σπάρτης ἐξ ἐναντίας εἰσὶ φιλοπόλεμοι, ἔχουσι τὸν χαρακτῆρα ζωηρὸν καὶ ταραχώδη, καὶ ἐρεθίζονται εὐκολώτατα. Ὁ Κ. Πουαζίλ ὁμιλεῖ περὶ τῆς μακρᾶς ξανθῆς κόμης τῶν Σπαρτιατῶν, τοῦ

μεγαλοπρεποῦς ἥθους, τοῦ σεμνοπρεποῦς ἀναστήματος, τῆς κομψότητος τῆς μορφῆς καὶ τῆς ζωηρότητος τῶν μεγάλων, κυανῶν καὶ μακροβλεφάρων ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Οἱ Σπαρτιάται, μεταξύ τῶν ἑσπείων εὐρίσκονται καὶ τινες ξανθοί, εἰσὶν ὑψηλοῦ ἀναστήματος· οἱ ἀνδρικοὶ δὲ καὶ κυνονικοὶ αὐτῶν χαρακτῆρες διατήρησαν τύπον τινὰ τῶν Δωριέων τῆς ἀρχαίας Σπάρτης.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

Κίνησις τῆς γῆς.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΓΗΣ.

—οοο—

Ἡ παρατιθεμένη εἰκὼν παριστᾷ τὴν θέσιν τῆς γῆς πρὸς τὸν ἥλιον ἐν τῇ διαστάσει ἐνός ἔτους. Αἱ δώδεκα σφαῖραι παριστάνουσι τοὺς δώδεκα μῆνας. Ἡ πρὸς ἀριστερὰ ὑπὸ τὴν ἐξωτάτην τεθειμένη, κεῖται ἀντὶ τοῦ Ἰανουαρίου, ἡ μετ' αὐτὴν, πρὸς δεξιὰ, ἀντὶ τοῦ Φεβρουαρίου· οὕτως δὲ μετροῦντες, ἐκ δεξιῶν πάντοτε, καὶ ἀναβαίνοντες εὐρίσκουμεν ὅτι ἐκάστη σφαῖρα παριστᾷ κατὰ σειράν τὸν ἐπόμενον μῆνα, ἕως οὗ φθάσωμεν εἰς τὴν προμνησθεῖσαν ἐξωτάτην, παριστάνουσαν τὸν τελευταῖον μῆνα τοῦ ἔτους.

Ἰδοὺ, κατὰ Ἀραγῶ, τὸ ἱστορικὸν τῆς περὶ τὸν ἥλιον κινήσεως τῆς γῆς.

Ὁ Σάμιος Ἀρίσταρχος, ὅστις ἤκμαζε περὶ τὸ 180 ἔτος πρὸ Χριστοῦ, εἶπε πρῶτος ὅτι ἡ γῆ κινεῖται περὶ τὸν ἥλιον· δι' ὃ καὶ κατηγορήθη ὡς ἀσεβεῖς.

Ὁ γνωστὸς ορεάντης Κλεάνθης, ὅστις καὶ αὐτὸς ἐζη περὶ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, ἠσχολήθη πρῶτος, κατὰ Πλούταρχον, νὰ ἐξηγήσῃ τὰ μετεωρολογικὰ

φαινόμενα διὰ τῆς περὶ τὸν ἥλιον κινήσεως τῆς γῆς καὶ τῆς περὶ τὸν ἴδιον ἄξονα στροφῆς αὐτῆς· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐξηγήσις, προστιθεσὶν ὁ Πλούταρχος, ἦτο ὅλως καινοφανὴς καὶ ἐναντία τῶν παραδεδογμένων, πολλοὶ φιλόσοφοι πρότειναν νὰ ἐγκλησθῇ καὶ αὐτὸς ἐπὶ ἀσεθείᾳ.

Τὸ πλανητικὸν σύστημα, ὅπως περιεγράφη ὑπὸ Πτολεμαίου, παριστᾷ τὴν γῆν ὡς κέντρον τῆς κινήσεως τῶν πλανητῶν. Περὶ αὐτὴν κινεῖνται οἱ ἐπτά πλᾶ τῶν ἀρχαίων κληθέντες πλανῆται, ἦτοι ἡ Σελήνη, ὁ Ἑρμῆς, ἡ Ἀφροδίτη, ὁ Ἥλιος, ὁ Ἄρης, ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Κρόνος.

Εἰ καὶ ἐθαώρησαν τὴν γῆν οἱ ἀρχαῖοι ὡς κέντρον τῆς κινήσεως τῶν πλανητῶν καὶ τὴν σφαῖραν ἡμῶν ἀκίνητον, παρεδέχθησαν ὁμῶς καὶ τινὰ ἑλλειψὶν σχέσεως μεταξύ τῆς κινήσεως τῶν πλανητῶν καὶ τῆς φαινομένης τοῦ ἡλίου· ἀλλὰ δὲν κτεώρθωσαν καὶ νὰ ἐννοήσωσι τὴν ἀνεξήγητον περιπλοκὴν τοῦ συστήματος τοῦ παντός. Κατὰ τὴν δεκάτην ἐκτὴν ἑκατονταετηρίδα ὁ Πρῶτος Κοπέρνικος ἠθέλησε νὰ λύσῃ ὅλας τὰς δυσκολίας ἀναδραμῶν εἰς τὰς ιδέας Φιλολάου, τοῦ πάλαι πυθαγορείου φιλοσόφου, ἀξιῶσαντος ὅτι ἡ γῆ κινεῖται περὶ τὸν ἥλιον, καὶ ἰσχυρίσθη ὅτι τῶνόντι ἡ γῆ κινεῖται ἑλκουσα καὶ τὴν σελήνην ὡς δορυφόρον.

Τὴν αὐτὴν ὁμοίως ἑκατονταετηρίδα ὁ Γερμανὸς Κέπλερς ὥρισεν ἀκριβῶς τὸ πλανητικὸν σύστημα, παραδεχθεὶς μὲν τοῦ Κοπερνίκου τὰς ἰδέας περὶ τῆς κεντρικῆς κινήσεως τοῦ ἡλίου περὶ ὃν στρέφονται οἱ πλανῆται, ἀποκρούσας ὁμοίως τὰς ἀρχαίας ὑποθέσεις περὶ κυκλικῶν ὁμοιομόρφων κινήσεων πέριξ κέντρου φανταστικοῦ, κενοῦ πάσης ὕλης, καὶ τὰ ταιαῦτα. Εἶπε δὲ αὐτὸς πρῶτος ὅτι ὁ ἥλιος εἶναι κέντρον τῆς κινήσεως τῶν πλανητῶν. Καὶ ἵνα ἀπαδείξῃ τοῦτο, ἡσχολήθη εἰς ἀναριθμήτους ὑπολογισμοὺς μετὰ μεγίστης καρτερίας καὶ ἐπιμονῆς. Αἱ μετὰ ταῦτα δὲ γενόμεναι ἀνακαλύψεις πλανητῶν ἐπεκύρωσαν τὸ σύστημα τοῦτο.

ΠΕΡΙ ΠΕΡΣΙΚΩΝ ΧΑΜΑΙΜΗΛΩΝ.

—οοο—

Ὅστις θέλει ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὰς ἐνοχλήσεις τῶν ἐντόμων τοῦ ἔαρος, ἕνεκα τῶν ὁποίων ὁ κεκοιμημένος τὴν ἡμέραν στερεῖται τοῦ ὀλίγου ὕπνου τῆς νυκτός, ὥς καταρύγῃ εἰς κάπνισμα διὰ κόνεως ἥτις ἀπὸ τινῶν ἐτῶν μετακομίζεται ἐκ τῆς Περσίας. Περὶ ταύτης τῆς γνησίας περσικῆς ἐντομοκόνεως, νομίζομεν καλὸν νὰ εἰπώμεν ὀλίγα.

Ἡ κόνις αὕτη ἐφελκύει διὰ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῆς ὁσμῆς τὰ ἔντομα, τὰ ναρκώνει πάραυτα, καὶ τὰ θανατόνει, ἐνῶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ μεγαλῆτερα ζῶα εἶναι ἀβλαβής.

Ἄν καὶ ἦτον ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Ῥώσοις, οἵτινες πρὸ πολλοῦ καταναλίσκουσι καθ' ἕκαστον χρόνον χιλιάδας λιτρῶν, ὁμοίως δὲν ἐγνώριζον τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς αὐτῆς, ὥς οὔτε τὰ φυτὰ ἐξ ὧν κατασκευάζεται, μέχρις οὗ ὁ Ἀρμένιος ἔμπορος Σουμτόφ, διερευνήσας τὰ μέρη τοῦ Καυκάσου, ἔμαθε τὸν τρόπον τῆς συλλογῆς καὶ τῆς παρασκευῆς αὐτῆς.

Εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως, πλείονα τῶν εἰκοσι χωρίων καταγίνονται εἰς τὴν ἐμφύτευσιν τοῦ φυτοῦ τούτου.

Δύο εἶδη Πυρέθρου, ἀλλήλοις τὰ μέγιστα ὁμοιάζοντα, δίδουσι τὴν κόνιν αὐτὴν, ὀνομαζόμενα παρὰ τῶν βοτανικῶν *Pyrethrum roseum* καὶ *carneum*, ἥτοι Πύρεθρον ῥοδοχρῶν ἢ σαρκόχρῶν. Ὀνομάζεται δὲ καὶ χαμαίμηλον περσικὸν ἐρυθρόν.

Ὁμοίαν ἐνέργειαν ἐντομοκτόνον ἔχει καὶ φυτὸν τι ὀνομαζόμενον *Chrysanthemum leucanthemum* φυόμενον εἰς τὰ τῆς Βοσνίας καὶ Δαλματίας μέρη, καὶ χρησιμεῖον πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

Τὸ φυτὸν τοῦτο εἶναι θαμνίσκος, καὶ φύεται μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον εἰς τοὺς ἀγρούς, καλλιεργεῖται ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς κήπους τῆς νοτίου Ῥωσσίας, εἰς τὴν Τίφλιν παρὰδείγματος χάριν ἀνθίει δὲ περὶ τὸν Ἰούνιον. Πρὸς συλλογὴν τῶν φυτῶν ἐκλέγουσι καὶρὸν ξηρασίας, ἐν μιᾷ δὲ ἡμέρᾳ εἰς δρα-

στήριος ἐργάτης δύναται νὰ συλλέξῃ 30 — 80 λίτρας ἐκ τῶν αὐτομάτως φουμένων. Τὰ ἄνθη ἀποκόπτονται καὶ ξηραίνονται συνήθως εἰς τὸν ἥλιον, τὰ εἰς τὴν σκιὰν ὁμοίως ξηρανθέντα ἐνεργῶσι δραστηριότερον. 1000 λίτραι γλωρῶν ἀνθέων παρέχουσιν 100 λίτρας ξηρῶν. Ταῦτα συνθλίβονται πρῶτον μὲ τὰς χεῖρας, ἡ δὲ κόνις ἀλέθεται εἰς μύλον. Τοιοῦτοτρόπως κατασκευάζεται ἡ τόσον ὠφέλιμος μυοκτόνος κόνις τοῦ Καυκάσου.

Εἰς τὰ τῆς Ἰταλίας μέρη καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν Βενετίαν, μεταχειρίζονται διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν κόνιν εἰδους ἀψιθίας ὀνομαζομένου *Assenzio sylvatico*.

Ξ. ΑΛΛΑΠΕΡ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

—οοο—

Δοκίμιον ἱστορικὸν περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, παρὰ Ἰωάννου Φιλλήμονος. Τόμος τρίτος. Τύποις Π. Σούτσα καὶ Α. Κτενά. 1860

Ἐπιχειρήσας νὰ διαγράψῃ τὴν μεγάλην εἰκόνα τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ὁ Κύριος Ι. Φιλλήμων ἐξακολουθεῖ τὸ ἔργον αὐτοῦ φιλοτίμως καὶ φιλοπόνως. Τὸ κοινὸν γνωρίζει ἤδη(*) τοὺς δύο πρώτους τοῦ δοκιμίου τούτου τόμους, ἐξ ὧν διὰ μὲν τοῦ ἐνὸς συνεπληρώθησαν ὅσα ἄλλοτε ὁ συγγραφεὺς εἶχε δημοσιεύσει περὶ τῆς φιλικῆς ἐταιρείας, διὰ δὲ τοῦ ἑτέρου ἱστορήθησαν τὰ τε κατὰ Ἀλέξανδρον Ὑψηλάντην καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸ κατὰ τὴν Μολδοβλαχίαν μέρος τοῦ ἀγῶνος.

Ὁ νῦν ἐκδοθεὶς τρίτος τόμος περιέχει ἑγγραφα τὰ ὅποια δὲν εἶναι ὀλιγώτερον τῶν προτέρων πολύτιμα, καὶ εἰδήσεις ἐξίσου ἀκριβεῖς καὶ περιέργους. Τίς δύναται λ. χ. νὰ ἀναγνώσῃ τὸ ἑγγραφον δι' οὗ οἱ κάτοικοι τῆς νήσου Ὑδρας, εὐθὺς ἀρξαμένου τοῦ ἀγῶνος, διώρισαν ἅ ἄρχηγόν εἰς τὰ καράβιά τους, τὸν α Καπετὰν Γακουμάκην Νικολάου Τουμπάξην, χωρὶς νὰ θαυμάσῃ τὴν βαθεῖαν πεποίθησιν ἣν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶχον περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς προσεχοῦς ἰδρύσεως μεγάλου βεπλείου τῆς Ἑλλάδος; ἢ ἔτι οἱ καπεταναῖοι, λέγει τὸ ἑγγραφον τοῦτο, εἴθε εἰς χρέος νὰ ὑπακούσῃτε εἰς τὰς διαταγὰς καὶ παραγγελίας τοῦ εἰρημένου καπετὰν Γακουμάκη μὲ πᾶσαν προθυμίαν, διὰ νὰ ἀπολύσῃτε ἐν χειρὶ ὁμοῦ μετὰ τῆς συντροφίας σας παρὰ τοῦ ὀρθοδόξου βεπλείου μας καὶ τῆς ἀγαπητῆς πατρίδος τὸν στέφανον τῆς δόξης καὶ τιμῆς. . . Ὅστις δὲ ἀπὸ ἐκῆς πράξῃ τὸ ἐναντίον τῆς παραγγελίας ταύτης, ἡμεῖς

(*) Ἡδε τὸ φιλολόγιον 232, σελ. 40.